

PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
„Łącka-Browarna” w Płocku

Opracowanie:
mgr Patrycja Witkowska

Wrocław, 31.07.2024 r.

Spis treści

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU	4
III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	7
1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	7
2. Stan środowiska	18
3. Uwarunkowania ekofizjograficzne	29
IV. ANALIZA USTALEŃ planu miejscowego	31
1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	31
2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko	34
3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we	
wzajemnym powiązaniu	38
V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE	
ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ	
ALTERNATYWNYCH	43
VI. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU planu	45
VII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU	
MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z	
PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	47
VIII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ	
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ...	50
1. Przyjęte założenia	50
2. Prognoza skutków wpływu zmiany ustaleń miejscowego planu	
zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze	50
3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania	52
4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu	53
5. Oddziaływanie transgraniczne	54
IX. STRESZCZENIE	56

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu miejscowego opracowany został w oparciu o uchwałę Nr 474/XXVIII/2021 Rady Miasta Płocka z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Łącka-Browarna” w Płocku. Podstawę prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 poz. 1094 ze zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2024 poz. 54);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2023 poz. 977 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzana jest w celu dokonania oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego oraz wskazanie potencjalnie uciążliwych bądź też korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych. Powinna ona stanowić integralną część opracowania planu oraz zawierać rozwiązania, które będą w stanie poprawić zarówno istniejący, jak i planowany sposób zagospodarowania danego obszaru.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały:

- Projekt uchwały Rady Miasta Płocka w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Łącka-Browarna” w Płocku (2024 r.);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka przyjęte uchwałą Nr 565/XXXIII/2013 Rady Miasta Płocka z dnia 26 marca 2013 roku stanowiące zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka przyjętego uchwałą Nr 967/LXIII/98 Rady Miasta Płocka z dnia 21 kwietnia 1998 roku.
- Program Ochrony Środowiska dla Województwa Mazowieckiego do 2030 roku (2022 r.);
- Stan Środowiska w Województwie Mazowieckim. Raport 2020. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Warszawie (2020 r.);
- Strategia Zrównoważonego Rozwoju Miasta Płocka do 2030 roku (uchwała Nr 810/XLIX/2018 Rady Miasta Płocka z dnia 28 czerwca 2018 r.);
- Prognoza oddziaływania środowisko do Strategii rozwoju województwa mazowieckiego 2030+ (2022 r.);
- Raport o stanie miasta Płocka w 2022 roku (2023 r.)

Obowiązek sporządzenia prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46-53).

Zgodnie z nim prognoza:

1. określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz

sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

2. przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleksowe przedstawienie zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektuplanu miejscowego, zwłaszcza pod kątem ochrony walorów środowiska przyrodniczego oraz kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów.

Oddziaływanie przewidzianego w projekcie planu miejscowego zainwestowania na środowisko przyrodnicze i zabytki oceniono posługując się następującymi kryteriami:

- **charakterem zmian:** bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane lub bez znaczenia,
- **intensywnością przekształceń:** nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże lub zupełne,

- **stopniem oddziaływania:** bezpośrednie, pośrednie, wtórne lub skumulowane,
- **okresem trwania oddziaływania:** długoterminowe, średnioterminowe lub krótkoterminowe,
- **częstotliwością oddziaływania:** stałe, okresowe lub epizodyczne,
- **zasięgiem oddziaływania:** miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne lub ponadregionalne,
- **trwałością przekształceń:** nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne lub możliwe do rewaloryzacji.

Zgodnie z procedurą zawartą w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, przed przystąpieniem do opracowania niniejszego dokumentu uzgodniono zakres i stopień szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Płocku.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie administracyjne oraz fizyczno-geograficzne

Płock jest miastem na prawach powiatu, które leży nad rzeką Wisłą, w zachodniej części województwa mazowieckiego. (Ryc. 1).

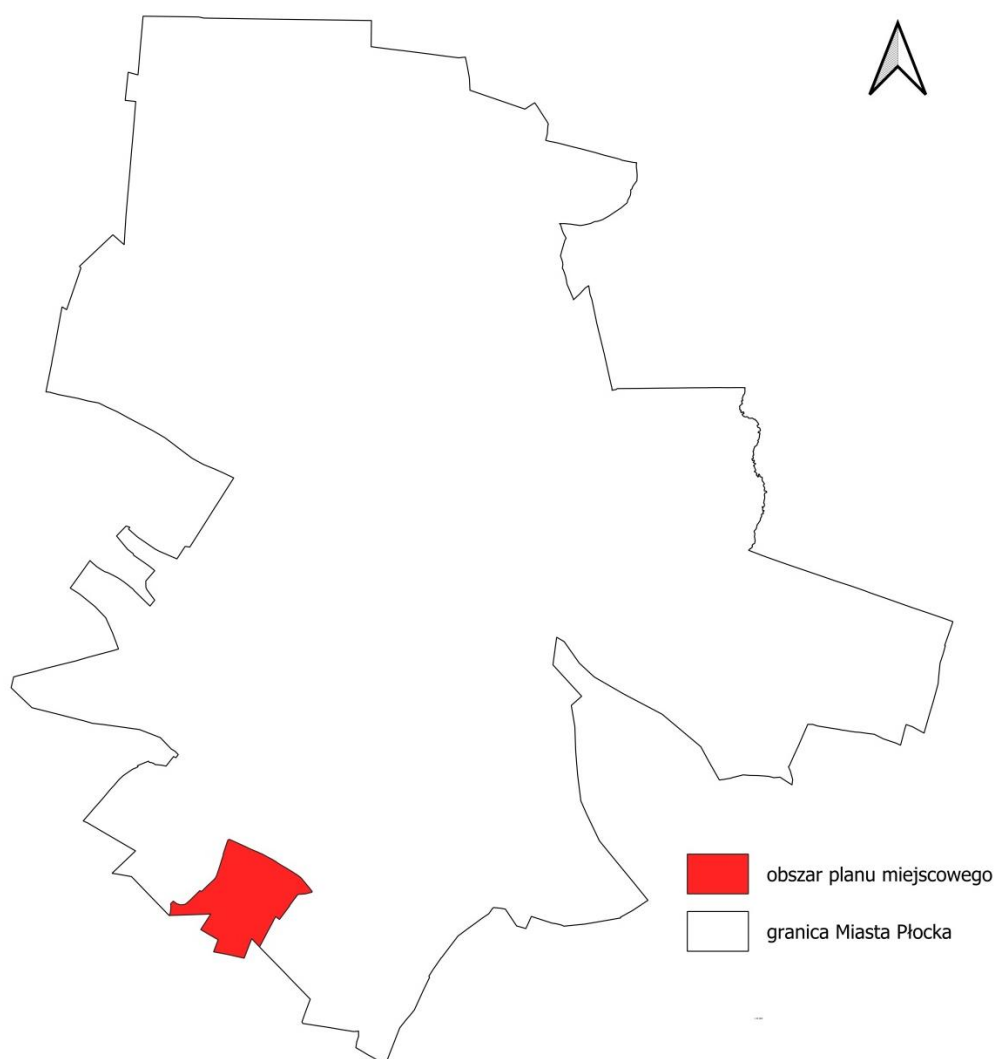

Ryc. 1. Lokalizacja Miasta Płocka na tle województwa mazowieckiego – skala 1:400 000

Źródło: opracowanie własne

Płock sąsiaduje bezpośrednio z gminami: Stara Biała, Nowy Duninów, Łąck, Gąbin, Słupno i Radzanowo. Od stolicy województwa, będącej jednocześnie stolicą Polski – Warszawy – oddalony jest o około 100 kilometrów. Miasto Płock obecnie liczy **111 927 mieszkańców** (dane GUS 2023). Płock zajmuje powierzchnię 8806 ha. Jego główna część położona jest na prawym brzegu Wisły, natomiast na lewobrzeżny Płock składają się cztery dzielnice: Radziwie, Góry, Ciechomice i Pradolina Wisły.

Obszar objęty planem miejscowym znajduje się w południowo-zachodniej części miasta (Ryc. 2).

Ryc. 2. Lokalizacja obszaru opracowania projektu mpzp w granicach administracyjnych Miasta Płocka

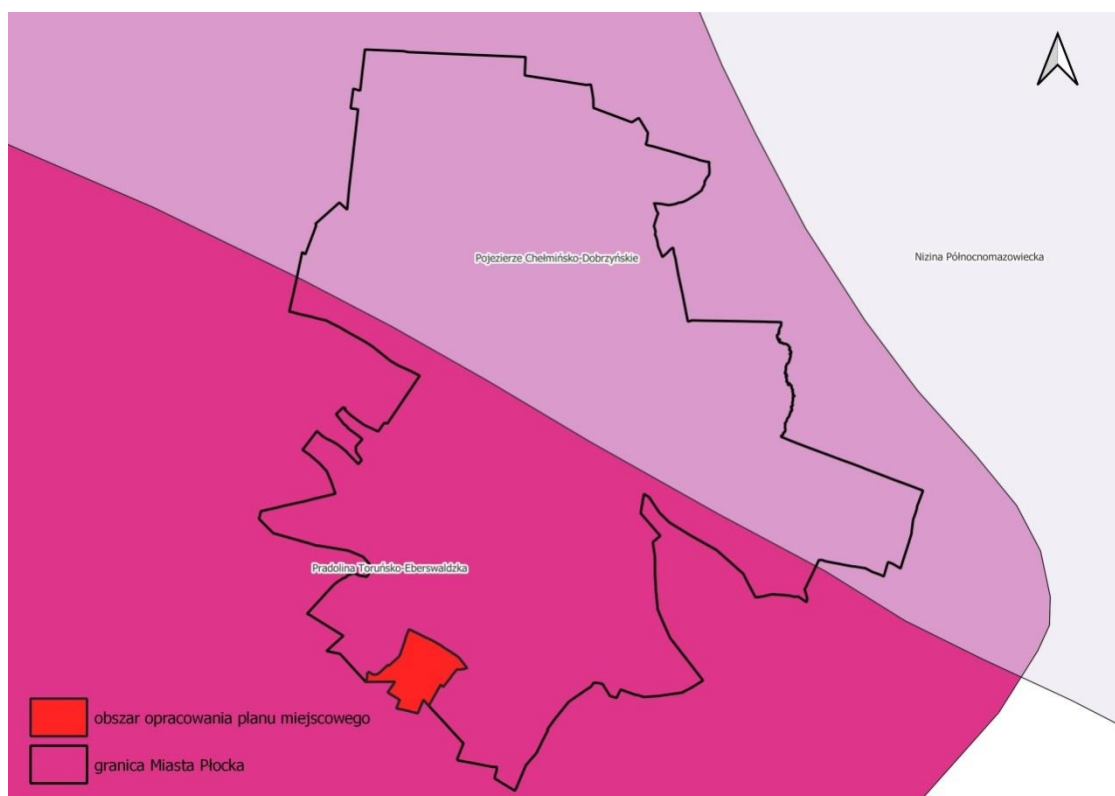
– skala 1:20 000

Źródło: opracowanie własne

Całość obszaru opracowania składa się z fragmentu terenu o nieregularnym kształcie. Łączna powierzchnia terenu, dla którego sporządzono projekt planu wynosi około 134 ha.

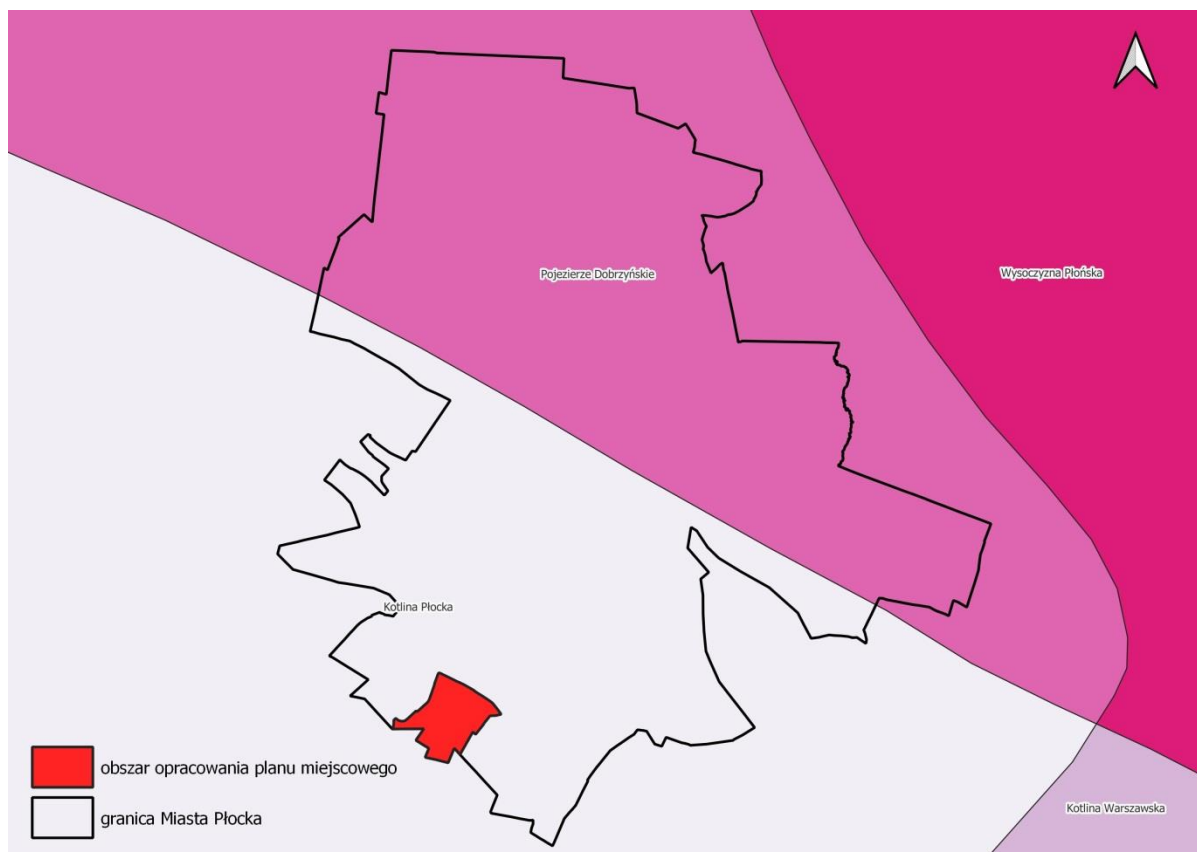
Wg powszechnie stosowanego podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego, Miasto Płock położone jest w obrębie prowincji **Niżu Środkowoeuropejskiego**, podprowincj **Pojezierza Południowobałtyckiego**, makroregionów: **Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego** i **Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej** (Ryc. 3) oraz mezoregionów: **Pojezierza Dobrzyńskiego** i **Kotliny Płockiej** (Ryc. 4). W granicach Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej leży mezoregion Kotlina Płocka, natomiast w granicach Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego – mezoregion Pojezierza Dobrzyńskiego. Miasto Płock znajduje się na pograniczu tych dwóch mezoregionów. Pojezierze Dobrzyńskie i Kotlina Płocka stanowią południowo-wschodni kraniec podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, graniczącej z Nizinami Środkowopolskimi.

Obszar opracowania w całości znajduje się w granicach Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej oraz Kotliny Płockiej.

Ryc. 3. Miasto Płock w podziale na makroregiony wg klasyfikacji Kondrackiego

Źródło: opracowanie własne

Ryc. 4. Miasto Płock w podziale na mezoregiony wg klasyfikacji Kondrackiego

Źródło: opracowanie własne

W nawiązaniu do kwestii lokalizacyjnych warto dodatkowo zaznaczyć, iż Miasto Płock charakteryzuje się **bardzo dobrą dostępnością komunikacyjną**. Płock leży w centralnej części Polski. W odległości około 60 km od granic miasta przebiegają europejskie trasy: E75 łącząca Grecję z Norwegią i E77 łącząca Węgry z Rosją. W odległości około 90 km biegnie europejska trasa E30 łącząca Irlandię z Rosją. Dojazd do stolicy Polski pojazdem osobowym zajmuje około 2 godzin. Przez miasto Płock biegną dwie drogi krajowe: przebiegająca przez obszar opracowania planu miejscowego DK Nr 60 relacji Łęczyca – Kutno – Płock – Drobin – Głinojeck – Ciechanów – Maków Mazowiecki – Różan – Ostrów Mazowiecka oraz DK Nr 62 relacji Strzelno – Włocławek – Płock – Wyszogród – Zakroczym – Nowy Dwór Mazowiecki – Serock – Wierzbica – Skuszew – Łochów – Sokołów Podlaski – Siemiatycze. Ponadto przez obszar miasta przebiegają fragmenty pięciu dróg wojewódzkich: Nr 559 do Lipna, Nr 562 do miejscowości Szpetal Górny, Nr 564 do miejscowości Popłacin, Nr 567 do miejscowości Góra i Nr 575 do miejscowości Kamion.

Obecnie przez Płock przebiega częściowo zelektryfikowana, jednotorowa linia kolejowa nr 33 relacji Kutno – Brodnica. W granicach miasta linia obsługiwana jest przez stacje kolejowe: Radziwie i Płock Główny.

W Płocku pomiędzy ulicami Bielską, Jędrzejewo i Targową znajduje się lotnisko należące do Aeroklubu Polskiego. Jest to lotnisko niepubliczne o nawierzchni darniowej, posiadające międzynarodowy kod ICAO – EPPL. Lotnisko nie ma praktycznie znaczenia dla systemu transportowego miasta.

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Pod względem budowy geologicznej miasto położone jest w synklinorium warszawskim, które stanowi środkową część synklinorium brzeźnego. Synklinorium warszawskie wypełniają osady mezozoiczne kredy górnej przykryte osadami trzeciorzędu (paleogenu i neogenu). Osady paleogenu reprezentowane są przede wszystkim przez piętro oligoceńskie, natomiast neogenu przez piętra miocenu i pliocenu. Osady kredy górnej występują w podłożu trzeciorzędu i stwierdzone zostały w najgłębszych otworach wiertniczych. Osady oligocenu nie odsłaniają się na powierzchni terenu, stwierdzone zostały w podłożu miocenu w kilku otworach wiertniczych. Osady miocenu zostały stwierdzone w otworach wiertniczych, jak również odsłaniają się na powierzchni terenu w skarpie Wisły na SE od Płocka. Osady pliocenu stanowią bezpośrednie podłoże czwartorzędu. Występują wzdłuż doliny Wisły, Brzeźnicy i Skrwy. Jedną z głównych przyczyn znacznych deniwelacji występowania stropu osadów miocenu i pliocenu były prawdopodobnie procesy glacictektoniczne. Bezpośrednio na osadach pliocenu zalegają utwory czwartorzędu. Torfy występują przede wszystkim w obrębie tarasu zalewowego na lewym brzegu Wisły. Na terenie miasta, z punktu widzenia ich przydatności dla budownictwa, występujące utwory geologiczne charakteryzują się zróżnicowanymi właściwościami. Do grupy gruntów o korzystnych właściwościach dla budownictwa zaliczyć należy: gliny zwałowe (grunty skonsolidowane, nośne), piaski i żwiry moren czołowych i ozów (grunty zagęszczone, nośne), piaski i żwiry wodnolodowcowe (grunty zagęszczone, nośne). Do grupy gruntów o mniej korzystnych właściwościach dla budownictwa zalicza się piaski rzeczne tarasu nadzalewowego (grunty nośne), osady zastoiskowe takie jak: mułki piaszczyste, piaski pylaste i ropy warwowe (grunty o zróżnicowanych właściwościach geotechnicznych – na ogół słabonośne, zmieniające konsystencję pod wpływem wody). Do grupy gruntów o niekorzystnych właściwościach dla budownictwa zaliczyć można: piaski eoliczne (grunty luźne, sypkie, słabonośne), piaski i mady rzeczne tarasów zalewowych (grunty słabo

zagęszczone, słabonośne), deluwia i aluwia (grunty nieskonsolidowane, słabonośne) oraz grunty wypełniające zagłębienia bezodpływowe, starorzecze, dolinki erozyjne denudacyjne (grunty nieskonsolidowane, nienośne, zawodnione). Do gruntów o niekorzystnych właściwościach należy zaliczyć również iły plioceńskie występujące lokalnie w dolinie rzecznej (grunty o zróżnicowanych właściwościach geotechnicznych – pod wpływem wody pęcznią, posiadają zdolności do uplastycznienia).

Miasto położone jest w obrębie różnych jednostek geomorfologicznych, które charakteryzują się różnymi wysokościami bezwzględными oraz odmienną rzeźbą terenu. W pasie wysoczyzn występują formy powstałe w okresie ostatniego zlodowacenia. Dominującą formą rzeźby terenu jest wysoczyzna polodowcowa, zbudowana z gliny zwałowej z licznymi zagłębieniami bezodpływowymi i formami deglacji arealnej. W Kotlinie Płockiej, czyli mezoregionie, w którego granicach zlokalizowany jest obszar opracowania planu, występuje system tarasów erozyjno-akumulacyjnych rzeki Wisły nadbudowanych formami akumulacji eolicznej.

Surowce mineralne

Zgodnie z Zarządzeniem Zastępczym Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 marca 2017 r. w sprawie wprowadzenia obszarów udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka na obszarze miasta rozpoznano **4 złoża kopalin**:

- Góry I – surowce ilaste ceramiki budowlanej (złożo rozpoznane szczegółowo),
- Lisia II – piaski i żwiry (eksploatacja złoża zaniechana),
- Płock-Lisia – piaski i żwiry (eksploatacja złoża zaniechana),
- Rej. Dzierżazna – piaski i żwiry (złożo rozpoznane wstępnie).

Zarówno na obszarze opracowania planu miejscowego, jak i w obrębie całego Miasta Płocka nie funkcjonuje obecnie żaden **obszar górniczy**.

Warunki klimatyczne

Klimat Mazowsza (w tym miasta Płocka) należy do strefy przejściowej między klimatem suchym kontynentalnym a wilgotnym oceanicznym. We wschodniej części Mazowsza coraz mocniej zaznacza się wpływ klimatu kontynentalnego, co ma bezpośrednie przełożenie na niższe temperatury w zimie, większe roczne amplitudy temperatur oraz krótszy okres wegetacyjny. Cechą charakterystyczną klimatu Mazowsza jest zmienność i różnorodność typów pogody, zdeterminowanych napływem różnych mas powietrza. Istotne znaczenie ma cyrkulacja powietrza oraz temperatura opisywana przez jej

charakterystyki. Klimat jest znacznie zróżnicowany przestrzennie, na co mają wpływ między innymi: ukształtowanie terenu, pokrycie terenu, stopień zurbanizowania.

Średnia temperatura półrocza zimowego wynosiła $+1.2^{\circ}\text{C}$, natomiast średnia temperatura półrocza letniego $+14.8^{\circ}\text{C}$. Przeciętne temperatury w pierwszym kwartale, tradycyjnie najchłodniejszym okresie roku, wynosiły -1.2°C . Najcieplejszy był okres od lipca do września, kiedy to średnia wartość omawianego wskaźnika ukształtowała się na poziomie $+17.4^{\circ}\text{C}$.

Układ wiatrów w mieście jest zbliżony do panującego na Nizie Polskiej. Przeważają wiatry z sektora zachodniego. Najrzadziej obserwowano wiatry z sektorów północnego i południowego. Najczęściej odnotowywano prędkości wiatrów rzędu 3.1-5.1 m/s (38,2%) oraz 1.5 – 3.1 m/s (37%).

Ciśnienie atmosferyczne w ciągu roku wykazuje stosunkowo niewielką zmienność. Najwyższą wartość tego parametru odnotowano w październiku – 1024 hPa, a najniższą w lipcu i grudniu – 1013 hPa. Przeciętna wartość ciśnienia wynosiła natomiast 1016 hPa.

Pod względem wilgotnościowym klimat miasta charakteryzuje się warunkami typowymi dla Nizy Polskiej. Przebieg wilgotności powietrza był zróżnicowany. Średnia roczna wilgotność względna wynosi 77.1%.

Analiza miesięcznych opadów wykazuje dość zróżnicowany przebieg tego parametru w ciągu roku. Roczna suma opadów w mieście wynosiła 673.9 mm.

Podsumowując, miasto charakteryzuje się zróżnicowanymi warunkami klimatycznymi. Tereny położone na wysoczyźnie posiadają dobre warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe. Są dobrze przewietrzane, dzięki czemu częstotliwość występowania mgieł jest mała. Natomiast doliny rzek charakteryzują się znacznie odmiennymi (niekorzystnymi) warunkami klimatycznymi. Obszar równinny, na którym znajduje się teren projektowanego planu miejscowego cechują warunki neutralne.

Gleby

Ze wszystkich wymienionych części miasta, obszar równinny między południową Skarpą Wisły i południową granicą miasta jest najistotniejszy w kontekście opracowywanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który znajduje się na południowym krańcu Płocka. Jest to fragment wysoczyzny pozbawiony obecności płaszczu pyłowego, a jedynie w sąsiedztwie wysokiej skarpy, w niewielu miejscach odnotowuje się występowanie płytkich pylastych piasków, gliniastych lekkich. Piaski te podścielone są piaskiem luźnym, z występującą głębiej gliną. Gliny podglebia wychodzą na powierzchnię w strefie samej

skarpy. Gleby te budują piaski luźne całkowite, osiągające miejscami w warstwie próchnicznej strukturę piasku słabogliniastego. Odczyn glebowy kwaśny – typ gleby brunatnej wylugowanej. Do produkcji rolnej przydatność bardzo ograniczona i zaliczana do kompleksu żytniołubinowego, z dodatkiem kompleksu żytniego słabego. Bonitacja użytków ornych klas od V do VI. W zagłębieniach terenu występują gleby podmokłe, piaszczyste, powierzchownie zmurszałe, z użytkami zielonymi klasy od V do VI. Sporą powierzchnię obszaru pokrywają lasy. Obszar (fragment wysoczyzny obramowanej od północy wysoką skarpą doliny Wisły, a od południa, granica miasta) jest jednolicie słaby i bardzo słaby pod względem wartości glebowej i stopnia przydatności uprawowej. Niemal cały teren można przeznaczyć pod zagospodarowanie nierolnicze, w związku z czym zasadnym będzie stwierdzenie, iż przeznaczenie części terenów w przedmiotowym projekcie planu pod zabudowę nie wyrządzi szczególnych szkód jeżeli chodzi o ochronę gleb. Ich nieprzydatność pod względem rolniczym rodzi duży potencjał dla rozwoju pozostałych gałęzi gospodarki miasta, co będzie możliwe poprzez rozsądne planowanie wykorzystania poszczególnych obszarów i zapobieganie niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się terenów zabudowanych.

Zagrożenie powodziowe

Szczególnym zagrożeniem dla miasta jest niebezpieczeństwo powodzi w dolinie Wisły, zwłaszcza w okresach zimowych (zatory lodowe i śryżowe). Tereny miasta zlokalizowane w Pradolinie Wisły zawsze były zagrożone powodzią i niejednokrotnie Wisła przerywała wały przeciwpowodziowe. Zagrożenie powodzią miasta wzrosło po wybudowaniu Zbiornika Włocławskiego. Obszary doliny Wisły, znajdujące się na terenie miasta Płocka, położone są obecnie w zasięgu cofki Zbiornika Włocławskiego. Zagrożenie powodziowe ma szczególne znaczenie dla perspektyw rozwojowych lewobrzeżnej części Płocka. O ile w prawobrzeżnej części, w większości zlokalizowanej na skarpie, powodzią zagrożone są jedynie niewielkie fragmenty miasta, o tyle w obszarze pośredniego zagrożenia znajduje się około 2/3 całej powierzchni lewobrzeża.

Obszar opracowania projektu planu miejscowego nie jest położony w bliskim sąsiedztwie koryta rzeki, w jego granicach nie występują miejsca, które zakwalifikowano do obszarów o wysokim prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi oraz terenów szczególnego zagrożenia powodziowego, dlatego kwestia ta nie stanowi potencjalnego problemu i nie powoduje konieczności wprowadzania z tego tytułu szczególnych ograniczeń w zagospodarowaniu.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Fauna

W Płocku najcenniejszym bezsprzecznie środowiskiem przyrodniczym jest rzeka Wisła, a w szczególności usytuowana w jej nurcie Kępa Ośnicka (będąca poza granicami administracyjnymi miasta). Dolina rzeki Wisły jest ważnym szlakiem migracyjnym w skali kraju i Europy Środkowej. W okresie migracji stwierdzono tam 43 gatunki ptaków. Na uwagę zasługuje ponadto fakt występowania 11 gatunków o znaczeniu wspólnotowym z załącznika 1 Dyrektywy Ptasiej: bociana czarnego, bociana białego, bielika, żurawia łączaka, rybitwy rzecznej, rybitwy białoczelnej, rybitwy czarnej, dzięcioła czarnego, jarzębatki, błotniaka stawowego i zimorodka.

Jeśli chodzi o obszar, dla którego sporządzany jest przedmiotowy plan miejscowy, występujące w jego granicach tereny rolnicze, łąki z zadrzewieniami i rozproszona zabudowa podmiejska są biotopami zanikającymi, które pod względem różnorodności awifauny są jednak dość zróżnicowane. W biotopach tych gnieźdzą się: skowronek, czajka, kuropatwa, potrzuszc i bażant. Są to gatunki, które w miarę rozwoju miasta będą zanikać. Należy jednak zaznaczyć, że to lasy są miejscem występowania i gnieźdzenia się największej ilości ptaków. Najbogatszą awifaunę mają lasy ze starym drzewostanem. Na obszarze opracowania znajdują się fragmenty lasów, które zgodnie z ustaleniami dokumentu zostaną zabezpieczone i staną się częścią uporządkowanego systemu zieleni. Dzięki zapisom planu miejscowego, urbanizacja będzie się odbywać w sposób stopniowy, z zachowaniem istotnych dla całego rejonu elementów środowiska, co w znacznym stopniu umożliwi dalsze bezpieczne funkcjonowanie zamieszkujących dany obszar gatunków. Tereny ruderalne charakteryzują się ubogą pod względem gatunkowym i ilościowym awifauną. Spotyka się tu najczęściej jaskółki i wróble. Podobnie rzecz wygląda w przypadku pól uprawnych i terenów porastanych przez roślinność niską, typowo łąkową, gdzie spotkać można pospolicie występujące szczury, myszy, krety czy ślimaki, które są zwierzętami odpornymi na zmieniające się warunki otoczenia i przystosowanymi do życia w środowisku okołomiejskim. Rozwój obszaru w południowej części miasta nie będzie zatem oznaczał pozbawienia miejsca bytowania fauny dotychczas zamieszkującej przedmiotowy teren.

Flora

Szata roślinna Płocka kształtuje się w warunkach krańcowo różnych od naturalnych, a skala i zasięg zachodzących w niej zmian jest wynikiem działań podejmowanych przez człowieka i ich wpływu na warunki środowiska.

Zieleń ogólnomiejaska jest rozmieszczona w układzie miasta w sposób niefunkcjonalny. Tereny zadrzewione i zalesione są bardzo rozdrobnione i nierównomiernie rozłożone. Są to zazwyczaj niewielkie skupiska drzew, głównie liściastych. Skład gatunkowy drzewostanów miejskich jest bogaty. W mieście do najliczniej reprezentowanych gatunków należą: lipa drobnolistna, klon pospolity i topola czarna. Pod względem wieku przeważają drzewa stare. Na terenie miasta ważny element strukturalny zieleni stanowią krzewy, stwierdzono około 120 taksonów krzewów. Do najliczniej reprezentowanych gatunków należą: tawuły, ałycze, lilaki, jaśminowce, forsycje, cisy i jałowce. Zieleń osiedlowa pełni istotną rolę w strukturze przestrzennej i przyrodniczej miasta. Towarzyszy ona zespołom wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej, będącej własnością komunalną, wspólnot mieszkaniowych oraz spółdzielni mieszkaniowych. Znaczną część zieleni osiedlowej stanowi zieleń spółdzielni mieszkaniowych i zieleń komunalna. Lesistość Płocka jest niska i wynosi obecnie ok. 5% powierzchni miasta. Skład gatunkowy lasów jest odmienny od naturalnego. Jedynie w niewielu miejscach (dotyczy to siedlisk wilgotnych) zachowała się naturalna szata roślinna. Ustalenia planu miejscowego zabezpieczają liczne tereny zieleni istniejącej na obszarze opracowania, w celu stworzenia spójnego systemu zieleni towarzyszącej przyszłej zabudowie mieszkaniowej oraz mieszkaniowo-usługowej. Choć brak jest tam dużych zbiorowisk zieleni wysokiej, a większość szaty roślinnej obszaru stanowią gatunki charakterystyczne dla skupisk zieleni przydomowej, a także porastające siedliska łąkowe oraz grunty użytkowane rolniczo, najistotniejsze fragmenty zostaną zachowane. Dzięki naturalnym uwarunkowaniom przyrodniczym obszaru opracowania możliwe jest stworzenie przyjaznych środowisku enklaw, które powinny być nieodłącznym elementem w planowaniu rozwoju obszarów miejskich w duchu współczesnych idei ładu przestrzennego i proekologicznych koncepcji urbanistycznych.

Chronione elementy środowiska

Na terenie Miasta Płocka zidentyfikowano następujące **formy ochrony przyrody**:

Obszary Chronionego Krajobrazu:

- **Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu (NOCHK)** – położony jest w południowej części miasta. Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu charakteryzuje się dość dużą bioróżnorodnością. Do najciekawszych należy zaliczyć ciągi ekologiczne wilgotnych, w niektórych miejscach zabagnionych, siedlisk.

Parki krajobrazowe – otulina:

- **Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy (GWPK)** – na terenie miasta Płocka zlokalizowana jest część otuliny Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego. Są to tereny położone w jego południowo-zachodniej części. Na terenie otuliny (w granicach miasta) występują następujące zbiorowiska: wodne i szuwarowe, muraw kserotermicznych, synantropijne oraz zbiorowiska lasów i borów mieszanych. Zbiorowiska lasów i borów mieszanych występują w różnych formach, są to dojrzałe drzewostany sosnowe (dawne nasadzenia monokulturowe) oraz drzewostany, które były częściowo nasadzone (sosna), a częściowo występują jako samosiewy (brzoza, jarząb, dąb).

Natura 2000 – Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków:

- **Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków – Dolina Środkowej Wisły (PLB140004)** – obszar ten jest długim, zachowującym naturalny charakter rzeki roztokowej, odcinkiem Wisły pomiędzy Dęblinem a Płockiem, z licznymi wyspami. Występują co najmniej 22 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 9 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Jest to bardzo ważna ostoja ptaków wodno-błotnych – gniazduje tu 40-50 gatunków.

Natura 2000 – Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk:

- **Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kampinoska Dolina Wisły (PLH 140029)** – obszar obejmuje fragment naturalnej doliny dużej rzeki nizinnej o charakterze roztokowym wraz z charakterystycznym strefowym układem zbiorowisk roślinnych, reprezentujących pełne spektrum wilgotnościowe i siedliskowe w obrębie obu tarasów. Jednocześnie obszar jest fragmentem jednego z najważniejszych europejskich korytarzy ekologicznych.
- **Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Uroczyska Łackie (PLH 220053)** – kompleks lasów, bagien i wód we wsch. części Gostynińsko-Włocławskiego PK i jego otuliny; obszar oparty o 5 rezerwatów przyrody.

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:

- **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy jaru rzeki Brzeźnicy** (Uchwała Nr 999/XLIX/02 Rady Miasta Płocka z dnia 29 stycznia 2002 roku). Ochroną objęto linie krawędzi skarpy doliny w powiązaniu z terenami sąsiednimi.
- **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy jaru rzeki Rosicy** (Uchwała Nr 998/XLIX/02

Rady Miasta Płocka z dnia 29 stycznia 2002 roku). Ochroną objęto dolinę o zmiennej szerokości oraz głębokości.

Miasto Płock posiada również pomniki przyrody, aczkolwiek żaden z nich nie znajduje się na obszarze opracowania planu miejscowego. Teren objęty projektem mpzp w całości znajduje się natomiast w obrębie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz.U. 2012 poz. 845) przedstawiono w Tabeli 1.

Tab. 1. POZIOMY DOPUSZCZALNE DLA NIEKTÓRYCH SUBSTANCJI W POWIETRZU, ZRÓŻNICOWANE ZE WZGLĘDU NA OCHRONĘ ZDROWIA LUDZI I OCHRONĘ ROŚLIN, TERMIN ICH OSIĄGNIĘCIA, OZNACZENIE NUMERYCZNE TYCH SUBSTANCJI, OKRESY, DLA KTÓRYCH UŚREDNIA SIĘ WYNIKI TYCH POMIARÓW ORAZ MARGINESY TOLERANCJI

Lp.	Nazwa substancji (numer CAS) ^{a)}	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu w µg/m ³	Dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego w roku kalendarzowym ^{b)}	Margines tolerancji					Termin osiągnięcia poziomów dopuszczalnych
					[µg/m ³]					
					2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	benzen (71-43-2)	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-	-	2010
2	dwutlenek azotu (10102-44-0)	jedna godzina	200 ^{c)}	18 razy	-	-	-	-	-	2010
		rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-	-	2010
3	tlenki azotu ^{d)} (10102-44-0, 10102-43-9)	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2003

4	dwutlenek siarki (7446-09-5)	jedna godzina	350 ^{c)}	24 razy	-	-	-	-	-	2005
		24 godziny	125 ^{c)}	3 razy	-	-	-	-	-	2005
		rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 1 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2003
5	ołów ^{d)} (7439-92-1)	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-	-	2005
6	pył zawieszony PM _{2,5} ^{e)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	-	4	3	2	1	1	2015
			20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-	-	2020
7	pył zawieszony PM ₁₀ ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	35 razy	-	-	-	-	-	2005
		rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-	-	2005
8	tlenek węgla (630-08-0)	osiem godzin ⁱ⁾	10 000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-	-	2005

Objaśnienia:

^{a)} Oznaczenie numeryczne substancji wg Chemical Abstracts Service Registry Number.

^{b)} W przypadku programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, częstość przekraczania odnosi się do poziomu dopuszczalnego wraz z marginesem tolerancji.

^{c)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi.

^{d)} Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu.

^{e)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin.

^{f)} Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM₁₀.

^{g)} Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 µm (PM_{2,5}) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne.

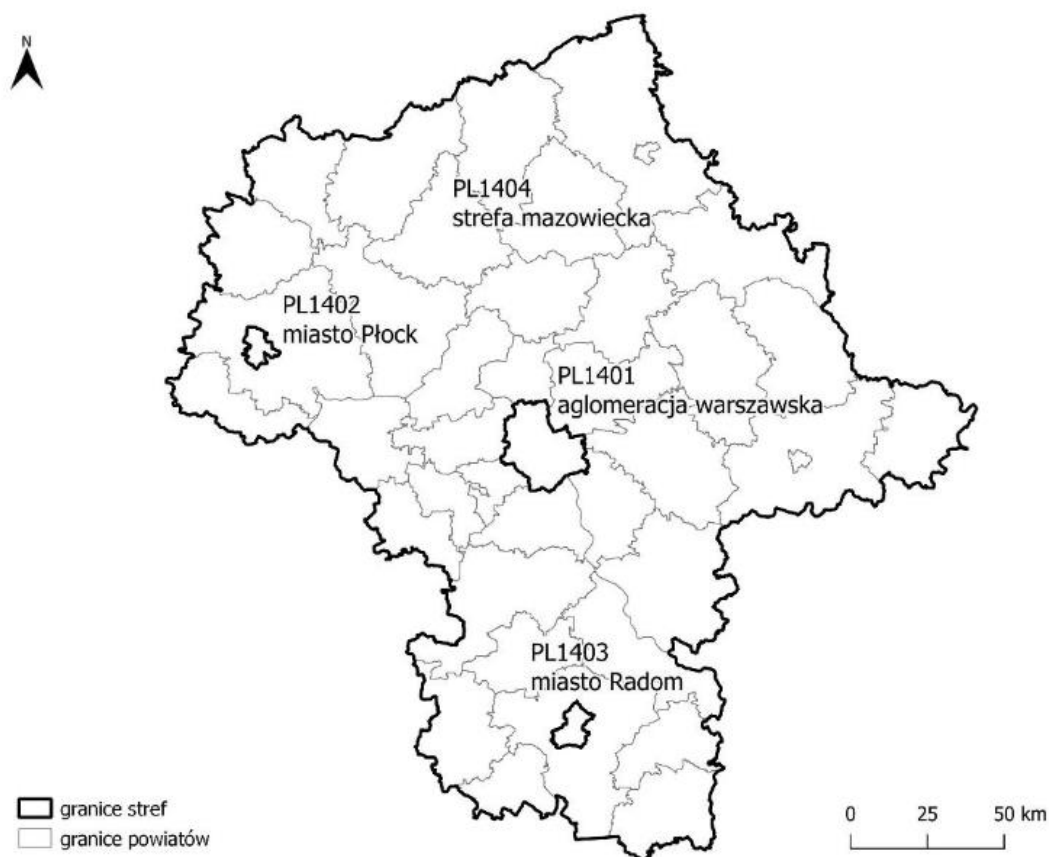
^{h)} Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 µm (PM₁₀) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne.

ⁱ⁾ Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 17⁰⁰ dnia poprzedniego do godziny 1⁰⁰ danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 16⁰⁰ do 24⁰⁰ tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET.

^{j)} Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I).

^{k)} Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

W najnowszym dostępnym raporcie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska pt. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim. Raport wojewódzki za rok 2023”, który ukazał się w 2024 roku, wnikliwej ocenie poddana została jakość powietrza. Województwo zostało podzielone na strefy (Ryc. 5), a zgodnie z tym podziałem Płock znalazł się w strefie miasto Płock (PL1402).

Ryc. 5. Podział województwa mazowieckiego na strefy dla celów oceny jakości powietrza za 2023 rok

Źródło: GIOŚ

Ze względu na ochronę zdrowia, zanieczyszczenie dwutlenkiem siarki (SO_2), dwutlenkiem azotu (NO_2), benzenem (C_6H_6), tlenkiem węgla (CO), ozonem (O_3), pyłem zawieszonym PM_{10} , ołowiem (Pb), arsenem (As), kadmem (Cd), niklem (Ni) oraz benzo(a)pirenem [B(a)P], strefa miasto Płock usytuowana została w klasie A, dla której stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych lub poziomów celów długoterminowych. Jeżeli chodzi o zanieczyszczenie pyłem zawieszonym $\text{PM}_{2,5}$, usytuowano tą strefę w klasie A1. Dodatkowo, dla zanieczyszczenia ozonem O_3 w perspektywie celu długoterminowego uzyskała ona klasę D2. Dla pyłu zawieszonego $\text{PM}_{2,5}$, strefa miasto Płock otrzymała

w przypadku celu dopuszczalnego I fazy – klasę A. Powyższe informacje podsumowano w Tabeli 2.

Tab. 2. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2023 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}) [źródło: GIOŚ 2024]

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃ ¹⁾	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM _{2,5} ²⁾
PL1401	aglomeracja warszawska	A	C	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL1402	miasto Płock	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL1403	miasto Radom	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL1404	strefa mazowiecka	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2,

²⁾ Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I fazy, wszystkie strefy uzyskały klasę A.

Bardzo istotnym zagadnieniem związanym ze środowiskiem miejskim jest jakość powietrza. Działania w zakresie poprawy jakości powietrza w Płocku koncentrują się na następujących celach: zmniejszeniu emisji zanieczyszczeń z ogrzewania, obniżeniu emisji CO₂ (przeciwdziałanie zmianom klimatu), rozwoju zbiorowego transportu niskoemisyjnego. Aby zoptymalizować działania w zakresie likwidacji pieców węglowych, wykonano w 2017 r. inwentaryzację źródeł niskiej emisji na terenie miasta w zabudowie jedno- i wielorodzinnej. Obecnie zinwentaryzowanych palenisk na paliwo stałe jest co najmniej 4,2 tys. Na podstawie inwentaryzacji stworzona została baza danych, która umożliwia sprawniejsze dotarcie z dofinansowaniem do mieszkańców z obszarów, na których występuje ogrzewanie węglowe. Aktualizacja bazy inwentaryzacji prowadzona jest na bieżąco, na podstawie wniosków o dofinansowanie do zmiany ogrzewania, decyzji/zgłoszeń z zakresu prawa budowlanego dotyczących zmiany ogrzewania. Dzięki tym działaniom łatwiej będzie określić priorytety działań wynikające na przykład z „Programu ochrony powietrza” czy innych programów służących wsparciu polityki miasta w tym zakresie. Miasto Płock corocznie począwszy od 2016 r. udziela mieszkańcom dotacji celowych na zmianę ogrzewania węglowego na ekologiczne źródła ciepła. W 2022 r. dofinansowanie otrzymało 193 osób (79 osób wymieniło ogrzewanie węglowe na pompę ciepła, a 114 osób zmieniło ogrzewanie węglowe na gazowe). Zlikwidowano 193 piece węglowe. Łącznie przyznano dotację na kwotę 1.113.800,00 zł.

W ramach wspomagania zadań państwowego monitoringu środowiska, innych systemów kontrolnych i pomiarowych oraz badań stanu środowiska, przedłużono na kolejny rok umowę z Konsorcjum DACSYSTEM Sp. z o.o. i Fundacji „ARMAG” – Agencja Regionalnego Monitoringu Atmosfery Gdańsk-Gdynia-Sopot na wynajem stacji pomiarowej wraz z obsługą mającą na celu ocenę stanu jakości powietrza w naszym mieście. Fundacja posiada certyfikat Akredytacji Laboratorium Badawczego, co oznacza, że pomiary wykonywane są zgodnie z metodykami referencyjnymi oraz wymaganiami dotyczącymi jakości pomiarów i ich metod zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska. Stacja zlokalizowana jest w sąsiedztwie Politechniki Warszawskiej Filii w Płocku przy ul. Łukasiewicza 17. Miejsce to zostało wyznaczone przez specjalistów współpracujących z Fundacją ARMAG jako modelowy obszar reprezentatywności dla tła miejskiego w Płocku. Pomiary obejmują następujące substancje: węglowodory BTEX, siarkowodór H_2S , dwutlenek siarki SO_2 , tlenki azotu, monotlenek węgla CO , ozon O_3 , pył PM_{10} i $PM_{2,5}$. Oprócz pomiarów zanieczyszczeń wykonywane są równoległe pomiary podstawowych parametrów meteorologicznych niezbędnych do interpretacji wyników ze stacji.

Na obszarze opracowania emisja zanieczyszczeń i substancji szkodliwych do powietrza może następować w szczególności w związku z obecnością ciągów komunikacyjnych, w tym głównie drogi krajowej Nr 60, oraz prowadzeniem działalności gospodarczej o charakterze usługowym. Zanieczyszczenia potencjalnie generowane przez mieszkańców nowych terenów mieszkaniowych będą charakteryzować się małą skalą oddziaływania i występowaniem wyłącznie lokalnym, co nie będzie w zauważalny sposób rzutowało na pogorszenie się jakości powietrza na obszarze miasta.

Wody powierzchniowe i podziemne

Miasto leży w całości w dorzeczu Wisły. Wisła jest główną magistralą wodną przecinającą teren Płocka na dwie części: północną i południową. W wyniku przegrodzenia rzeki w dolinie Wisły powstał sztuczny zbiornik retencyjny – Zbiornik Włocławski o powierzchni $75 km^2$. Jest to największy pod względem powierzchni, a drugi pod względem objętości zbiornik zaporowy w Polsce. Wybudowanie zbiornika spowodowało szereg zmian hydrograficznych przejawiających się między innymi zalaniem niższych tarasów nadzalewowych, podniesieniem wód gruntowych (np. w rejonie Murzynowa) i wytworzeniem się cofek na większych dopływach (np. Skrwa Prawa). Wpłynęło to także na kształtowanie reżimu hydrologicznego rzeki. Całkowita wymiana wody w zbiorniku trwa średnio 4,5 doby.

Na prawym brzegu rzeki Wisły zlokalizowany jest zbiornik wodny – Zalew Sobótka. Powstał on z rozlewiska Wisły. Oddzielony jest od rzeki wałem przeciwpowodziowym, na koronie którego przebiega droga. Spełnia on głównie funkcję rekreacyjną.

Teren północnej części miasta podzielony jest na zlewnie czterech małych rzek: Brzeźnicy, Rosicy, Słupianki i Wierzbicy. Wszystkie wymienione rzeki stanowią prawe dopływy Wisły. Południowa część miasta należy do zlewni Przyszecza Wisły, w skład której wchodzi krótkie ciek i urządzenia wodne (kanały i rowy melioracyjne) uchodzące bezpośrednio do rzeki Wisły. Na terenie miasta występują również niewielkie oczka wodne, wypełniające zagłębienia bezodpływowe, dolinki sandrowe, fragmenty rynien polodowcowych oraz obiekty małej retencji.

Według podziału regionalnego zwykłych wód podziemnych Polski (B. Paczyński) obszar miasta znajduje się w obrębie regionu mazowieckiego, który charakteryzuje się występowaniem wielopiętrowego porowego systemu kenozoicznego i niżej położonego systemu szczelinowego.

Na terenie miasta wydzielono dwa obszary Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP):

- w utworach trzeciorzędowych **nr 215 – Subniecka Warszawska**,
- w utworach czwartorzędowych **nr 220 – Pradolina Środkowej Wisły** – obejmuje głównie teren na południe od rzeki Wisły, tylko 23,5% całego obszaru zbiornika położone jest po prawej stronie Wisły (osiedle Borowiaczki – Wykowo).

Południowa część miasta, w której znajduje się obszar opracowania mpzp, należy do rejonu mazowiecko-kujawskiego, natomiast północna do rejonu chełmińskiego-dobrzyńskiego.

Klimat akustyczny

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w *Obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym, jak najbardziej zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N (Tabela 3), które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} (Tabela 4) wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznym narzędziem stosowanym w celach kontrolnych.

Tab. 3. Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Tab. 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia pomiarów kontrolnych w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczyn- kowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH) (Tabela 5). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 5. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	L_{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Główne źródła hałasu w Płocku można podzielić na te o charakterze komunikacyjnym, generowane przez środki transportu, oraz te powstające w wyniku działalności zakładów przemysłowych. Hałas komunikacyjny generowany jest przez ruch pojazdów w obrębie głównych ciągów komunikacyjnych, z uwzględnieniem terenów komunikacji kolejowej. Biorąc pod uwagę sam obszar opracowania, jest on w szczególności narażony na występowanie hałasu komunikacyjnego związanego z przebiegiem drogi krajowej Nr 60. Hałas przemysłowy nie jest kształtowany w sposób identyczny dla wszystkich zakładów. Wynika to z przedmiotu wykonywanej działalności, warunkującego dobór maszyn i urządzeń generujących hałas, poziom izolacji hal produkcyjnych oraz charakter prowadzonych procesów technologicznych. Na obszarze opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie planuje się wielkoskalowych inwestycji o takim charakterze, a potencjalne źródła hałasu, poza wspomnianym już powyżej hałasem komunikacyjnym, ograniczą się do hałasu generowanego na skutek prowadzonej działalności usługowej. Obiekty usługowe nie należą do szczególnie uciążliwych, zatem nie prognozuje się, że będą one stanowić elementy istotne w kontekście pogorszenia warunków akustycznych pobliskich terenów.

Promieniowanie jonizujące i elektromagnetyczne

Istotnym elementem uwarunkowań środowiskowych są również gazociągi wysokoprężne i stacje redukcyjne gazu, a także linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, w tym linie najwyższych napięć. Na obszarze objętym projektem planu miejscowego odnotowano przebieg napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia oraz wysokiego napięcia. Na rysunku planu wyznaczono strefy ograniczonego zagospodarowania terenów wynikające z przebiegu od ww. linii elektroenergetycznych, co zgodnie z przepisami odrębnymi stanowi wystarczające zabezpieczenie w przypadku występowania tego typu infrastruktury.

Dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego dla pól stałych oraz zmiennych o częstotliwości 50 Hz i o częstotliwości od 0,001 do 300 000 MHz zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

W środowisku pola elektryczne o natężeniach przekraczających 1kV/m występują w otoczeniu napowietrznych linii przesyłowych o napięciu 220 kV i 400 kV, a także w niewielkim obszarze pod liniami 110 kV. Należy jednak podkreślić, iż na terenie kraju wszystkie linie przesyłowe projektowane są w takich sposób, aby natężenia pól wokół linii elektroenergetycznych były znacznie poniżej poziomów dopuszczalnych. W granicach planu

nie znajduje się żaden BTS. Wg specjalistów, stacje bazowe telefonii komórkowej nie wpływają negatywnie na stan zdrowia ludności oraz na środowisko.

Awarie przemysłowe

Potencjalne źródła zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska w mieście to:

- transport materiałów i substancji niebezpiecznych (toksycznych, łatwopalnych, wybuchowych), głównie na drogach oraz szlaku kolejowym, powodujący m. in. potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia gleb,
- magazynowanie materiałów i substancji niebezpiecznych,
- występowanie palnej zabudowy np. na osiedlu Radziwie.

Miasto ze względu na lokalizację na jego terenie największego koncernu naftowego w kraju, jest zaliczane do terenów szczególnie zagrożonych poważnymi awariami. Zagrożenia te wiążą się z przerobem, magazynowaniem i transportem takich substancji, jak: chlor, siarkowodór, fluorowodór, etylen, propylen, butadien, tlenek etylenu, benzyna, gazy płynne i inne substancje ropopochodne. Oprócz zagrożeń związanych z produkcją przemysłową, ryzyko stwarza również transport materiałów i substancji niebezpiecznych do ZP PKN ORLEN S.A. oraz spedycja gotowych produktów z zakładu. Z PKN Orlen S.A. kolejną wywożone są produkty w ilości około 6,5 mln Mg rocznie. Do koncernu natomiast trafia 0,56 mln Mg materiałów, głównie substancji ropopochodnych. Ilościowo, 53 produkty sklasyfikowano jako niebezpieczne, a 6 jako bardzo niebezpieczne. Są to substancje żrące, wybuchowe, toksyczne, palne (np. kwas siarkowy, chlorowodór, etylen, tlenek etylenu, gaz płynny, chlor, fenol, fluorowodór). Tak więc przez miasto transportowane jest najwięcej materiałów niebezpiecznych w Polsce.

W zakresie zagrożeń chemicznych należy podkreślić skupienie w jednej części Płocka przy ul. Bielskiej (trasa na Ciechanów) 2 zakładów wykorzystujących amoniak, mianowicie: UNIFREZZE Sp. z o.o. i BEKO – Chłodnia Płock (aktualnie w likwidacji), magazynujących łącznie około 27 ton amoniaku. Do zakładów posiadających niebezpieczne substancje na terenie miasta należy zaliczyć Wodociągi Płockie Sp. z o.o. (Stacja Uzdatniania Wody, magazynowanie chloru).

Projekt planu miejscowego w rejonie ulic Łąckiej i Browarnej nie przewiduje inwestycji z zakresu wyżej wymienionych zakładów, których działalność generuje wiele zagrożeń – zarówno pośrednich, jak i bezpośrednich. Awarie przemysłowe nie będą zatem w żadnym wypadku czynnikiem ryzyka po wejściu w życie ustaleń mpzp.

3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenów gminy oraz obowiązujących przepisów odrębnych i szczegółowych.

- **W zakresie ochrony klimatu akustycznego:**

- zaleca się stosowanie pasów zieleni izolacyjnej w pobliżu terenów zabudowy mieszkaniowej oraz wzdłuż istniejących oraz planowanych dróg dla których ruch pojazdów jest wzmożony;
- oddalenie zabudowy od ciągów komunikacyjnych.

- **W zakresie ochrony środowiska gruntowo – wodnego:**

- zaleca się wprowadzenie zakazu odprowadzania ścieków bezpośrednio do gruntu lub wód powierzchniowych, z wyłączeniem wód opadowych lub roztopowych, nie pochodzących z powierzchni zanieczyszczonych;
- wody opadowe z nawierzchni terenów utwardzonych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być ujmowane i oczyszczone przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych na terenach mieszkaniowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni.

- **W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego:**

- zaleca się dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii;
- dla nowej zabudowy wskazane jest stosowanie instalacji grzewczych nie powodujących znaczącego zanieczyszczenia środowiska – proponuje się wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, stosowania kotłowni działających na proekologiczne paliwa (olej, gaz, biomasa) oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności;
- zaleca się wykorzystanie zieleni wysokiej przydrożnej do częściowego pochłaniania zanieczyszczeń komunikacyjnych.

- **W zakresie ochrony walorów krajobrazowych i przyrodniczych:**

- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej;

- należy kształtować zabudowę (intensywność, wysokość, kierunki położenia) z zachowaniem dobrych warunków przewietrzania obszaru oraz w sposób możliwie zwarty, zapobiegający fragmentacji krajobrazu;
- zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień przydrożnych, konieczna jest ich pielęgnacja i uzupełnienie;
- należy uwzględniać szczególną dbałość o środowisko i walory krajobrazu lokalnego oraz powinność zachowania ciągłości powiązań gminnych obszarów cennych przyrodniczo z zewnętrznymi układami przyrodniczymi, w tym terenami chronionymi.

IV. ANALIZA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w trzech działach: **Dział I – Ustalenia ogólne**, **Dział II – Ustalenia szczegółowe** oraz **Dział III – Przepisy końcowe**.

Dział I – Ustalenia ogólne składa się z dwunastu rozdziałów:

1. Zakres obowiązywania planu
2. Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenu
3. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasady kształtowania krajobrazu oraz wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych
4. Zasady kształtowania krajobrazu oraz wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych
5. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady kształtowania krajobrazu
6. Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania obiektów lub terenów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych
7. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych
8. Ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy
9. Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości
10. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji
11. Zasady modernizacji, przebudowy, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej
12. Stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Dział II – Ustalenia szczegółowe składa się z piętnastu rozdziałów:

1. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1MN-12MN, 14MN, 15MN, 16MN, 18MN, 20MN, 22MN-29MN, 31MN, 33MN, 34MN, 35MN, 37MN
2. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 13MN, 17MN, 19MN, 21MN, 30MN, 32MN, 36MN, 38MN
3. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1MNS
4. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1MN-U-3MN-U

5. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1U
6. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 2U, 3U
7. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1UE
8. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1ZL-5ZL
9. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1ZI-4ZI
10. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1ZP
11. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1KDGP
12. Ustalenia szczegółowe dla terenu 1KDZ
13. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1KDL-6KDL
14. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1KDD-22KDD
15. Ustalenia szczegółowe dla terenów: 1KDW-7KDW

W planie wskazano trzynastę przeznaczeń terenów, wydzielonych na rysunku liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania:

- 1) MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) MNS – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej;
- 3) MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej;
- 4) U – teren zabudowy usługowej;
- 5) UE – teren usług edukacji;
- 6) KDGP – teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego;
- 7) KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej;
- 8) KDL – teren drogi publicznej klasy lokalnej;
- 9) KDD – teren drogi publicznej klasy dojazdowej;
- 10) KDW – teren drogi wewnętrznej;
- 11) ZL – teren lasu;
- 12) ZI – teren zieleni izolacyjnej;
- 13) ZP – teren zieleni urządzonej.

Na rysunku planu przedstawiono jako **obowiązujące ustalenia planu**: granicę obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, linię rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, obowiązującą linię zabudowy, nieprzekraczalną linię zabudowy, przeznaczenie terenu opisane symbolem literowo-cyfrowym, strefę lokalizacji dominanty, strefę ekotonową od rowów i zbiorników wodnych oraz wymiar wyrażony w metrach. Dodatkowo przedstawiono **oznaczenia obowiązujące, wynikające z przepisów odrębnych**: zasięg obszaru GZWP nr 220 Pradolina rzeki środkowa Wisła (Włocławek-Płock), zasięg

Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, oraz stanowiska archeologiczne. Jako **oznaczenia informacyjne** potraktowano korytarze ekologiczne, przebieg linii elektroenergetycznych średniego napięcia i wysokiego napięcia.

W zakresie **ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu**, ustalono m. in. zasady kształtowania dachów oraz realizacji elewacji budynków, w tym ich kolorystykę oraz rodzaj stosowanych materiałów budowlanych, gwarantujące zachowanie harmonii i spójności pod względem estetycznym.

W zakresie **zasad kształtowania krajobrazu oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych** ustalono m. in. układ terenów przestrzeni publicznych oraz ustalono stosowanie rozwiązań technicznych zapewniających warunki dla poruszania się osobom o ograniczonej zdolności poruszania się i osobom niepełnosprawnym, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenów.

W zakresie **ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady kształtowania krajobrazu** nakazano m. in. zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, ustalono minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, zakazano lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Określono także kwestie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza atmosferycznego i powierzchni ziemi przed zanieczyszczeniami, ochrony przed polami elektromagnetycznymi, czy też zanieczyszczeniem świetlnym.

W zakresie **granic i sposobów zagospodarowania obiektów lub terenów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych** ustalono granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, do których należą wskazane na rysunku planu: zasięg GZWP Pradolina Rzeki Środkowa Wisła Włocławek – Płock, Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych** wskazano stanowiska archeologiczne, dla których obowiązują ograniczenia zgodne z przepisami odrębnymi

W zakresie **szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy** wyznaczono pasy technologiczne wynikającą z przebiegu napowietrznych linii wysokiego napięcia na odległość 22 m (11 m od osi linii po obu stronach) oraz średniego napięcia na odległość 14 m (7 m od osi linii po obu stronach), w

których obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania terenu zgodnie z przepisami odrębnymi. Wyznaczono strefy ekotonowe od rowów i zbiorników wodnych, w których obowiązuje nakaz zachowania istniejących rowów i zbiorników wodnych, nakaz zachowania istniejącej zieleni wysokiej, z dopuszczeniem uzupełnienia i wymiany drzewostanu, zakaz realizacji budynków oraz nakaz urządzenia terenu biologicznie czynnego na powierzchni stanowiącej minimum 80% powierzchni.

W zakresie **zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości** nie ustalono granic obszarów wymagających przeprowadzenia scalań i podziałów nieruchomości; w przypadku przeprowadzenia procedury scalania i podziału nieruchomości ustalono: minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek, minimalną szerokość frontu działki, a także kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego lub linii rozgraniczających teren drogi od 70° do 110°.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji** ustalono m. in. obsługę komunikacyjną obszaru oraz powiązanie z zewnętrznym układem komunikacyjnym poprzez ustalone w planie tereny komunikacji drogowe; zaznaczono, iż szczegółowe zasady obsługi, określenie parametrów dla poszczególnych terenów komunikacji zawierają ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów; ustalono minimalną liczbę miejsc postojowych, w tym dla pojazdów wyposażonych w kartę parkingową i rowerów.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej** określono kwestie dotyczące uzbrojenia terenu, zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków sanitarnych, odprowadzania wód opadowych i roztopowych, zaopatrzenia w gaz, zaopatrzenia w ciepło i chłód, zaopatrzenia w energię elektryczną, telekomunikacji, a także wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

Ustalono również **stawkę procentową**, służącą naliczaniu opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, w związku z uchwaleniem planu, w wysokości 30% dla terenów oznaczonych symbolami 1MN - 38MN, 1MNS, 1MN-U - 3MN-U, 1U - 3U oraz 1UE, natomiast 1% dla pozostałych terenów.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Teren będący przedmiotem opracowania zlokalizowany jest w lewobrzeżnej części Miasta Płocka, wzdłuż jego południowej granicy i obejmuje, między innymi, obszary zabudowy mieszkaniowej osiedla Ciechomice oraz w niewielkiej części osiedla Góry. Obszar opracowania objęty projektem planu miejscowego obejmuje fragment miasta o łącznej powierzchni około 134 ha.

W jego obrębie wyznaczono trzynaście przeznaczeń terenów: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, teren zabudowy usługowej, teren usług edukacji, teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego, teren drogi publicznej klasy głównej, teren drogi publicznej klasy zbiorczej, teren drogi publicznej klasy lokalnej, teren drogi publicznej klasy dojazdowej, teren drogi wewnętrznej, teren komunikacji pieszo-rowerowej, teren lasu, teren zieleni izolacyjnej, teren zieleni urządzonej.

Jeśli chodzi o obecny stan zagospodarowania, teren charakteryzuje się stosunkowo rozproszoną zabudową, zlokalizowaną przede wszystkim wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, tj. ulic: Ciechomickiej, Góry, Browarnej i Kasztelańskiej. Jest to w głównej mierze zabudowa o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym, jednak występuje tu także zabudowa zagrodowa oraz nieliczna zabudowa usługowa. Pozostałą część obszaru stanowią tereny o funkcji rolniczej. Przez teren opracowania przebiega droga krajowa – Trasa Ks. Jerzego Popiełuszki. Dodać należy, że teren w większości podlega zabudowie w ramach nowo wydzielonych działek budowlanych, na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy, często w sposób nieuporządkowany, wzdłuż wydzielanych dróg wewnętrznych. Część terenu objętego granicą planu jest już w pewnym stopniu zurbanizowana, natomiast obszary przeznaczone pod przyszłą zabudowę będą stanowiły naturalną kontynuację zabudowy istniejącej, co stanowi nieodłączny warunek dalszego rozwoju miasta. Środowisko przyrodnicze obszaru można określić jako pozbawione wyjątkowo cennych walorów, zarówno pod względem roślinności, jak i świata zwierzęcego. Jest to teren, który porasta głównie roślinność niska, łąkowa oraz charakterystyczna dla terenów pól uprawnych. Tego typu ekosystemy zamieszkwane są przez pospolite gatunki zwierząt, takie jak myszy, krety, zające czy ślimaki, które posiadają zdolność adaptacji do zmiennych warunków. Dodatkowo, obszar opracowania porasta zieleń przydomowa, typowa dla terenów przeznaczonych pod funkcje mieszkaniowe, a także związane bezpośrednio z mieszkalnictwem, np. usługi. Niemniej jednak, część terenów zielonych, które funkcjonują w naturalnym, nieprzekształconym przez człowieka stanie, została zabezpieczona ustaleniami projektowanego planu miejscowego, tak, aby w dalszym ciągu mogły spełniać swą dotychczasową funkcję i pełnić rolę zielonych enklaw wpisanych w typowo miejski krajobraz.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka, przyjętym uchwałą Nr 565/XXXIII/2013 Rady Miasta Płocka z dnia 26 marca

2013 r., obszar opracowania zlokalizowany jest w Strefie I – Góry, Ciechomice. Jako główny kierunek zagospodarowania Studium wskazuje w tym obszarze tereny o dominującej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej – MN. Pozostałe kierunki przewidziane dla tego terenu to: obszary o dominującej funkcji usługowej – U, obszary lasów – ZL, obszary zieleni urządzonej – ZU oraz obszary zieleni naturalnej – ZN.

Celem stworzenia projektu była przede wszystkim konieczność wyznaczenia układu komunikacyjnego, będącego w stanie zagwarantować obsługę całego terenu. Proponowane rozwiązania projektowe uwzględniają przede wszystkim rozwój funkcji mieszkaniowej, rozwój funkcji usługowej, w tym wzdłuż głównych dróg publicznych – zgodnie z granicami ustalonymi w studium, wyznaczenie docelowego układu komunikacyjnego umożliwiającego obsługę terenów przeznaczonych pod zabudowę, a także wyznaczenie obszarów przeznaczonych do retencjonowania wód opadowych i roztopowych.

Plan wypełnia dyspozycje ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym formułując, w aspekcie ładu przestrzennego, parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zasady zagospodarowania terenu. Ustalenia planu zawierają rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania potencjalnych inwestycji na tym terenie. Ustala parametry zabudowy uwzględniając otaczającą zabudowę czy formułuje kolorystykę i kształt dachów. Ustala minimalną powierzchnię biologicznie czynną, która została dostosowana do warunków panujących na danym obszarze, charakteru jego zagospodarowania, planów związanych z potencjalnymi inwestycjami w przyszłości, a także parametrów wyznaczonych dla obszarów sąsiednich. Zabezpiecza część istniejących terenów zieleni, które nawet po realizacji ustaleń planu będą nadal mogły dzięki temu pełnić swoją rolę i w pewnym stopniu rekompensować mniej korzystne z punktu widzenia środowiska oddziaływanie planowanych inwestycji.

Projekt planu wskazuje na **ograniczenia w zagospodarowaniu** wynikające z lokalizacji terenów w granicach zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Pradolina Rzeki Środkowa Wisła Włocławek – Płock, Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla których obowiązują ustalenia zgodne z przepisami odrębnymi.

Do produkcji energii elektrycznej dopuszczono lokalizację urządzeń fotowoltaicznych. Ustalenia planu nie regulują szczegółowo rodzaju dopuszczalnego paliwa oraz wskaźników emisyjnych zastosowanych urządzeń grzewczych. Nie jest to przedmiotem planowania przestrzennego, a przepisów odrębnych. Zastosowanie niskoemisyjnych czynników grzewczych oraz źródeł odnawialnych pozwoliłoby jednakże zredukować ilość

zanieczyszczeń na terenach zurbanizowanych i korzystnie wpłynęłoby na jakość powietrza atmosferycznego.

W zakresie **odprowadzania ścieków sanitarnych** ustalono realizację rozdzielczego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych. Dodatkowo ustalono budowę, przebudowę i rozbudowę sieci w systemach grawitacyjnych i ciśnieniowych, a także minimalne średnice sieci kanalizacji sanitarnej. Zakazano odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód lub do ziemi oraz odprowadzania ścieków na tereny kolejowe oraz wykorzystania do tego celu kolejowych urządzeń odwadniających.

W zakresie **odprowadzania wód opadowych i roztopowych** nakazano zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstania, a także retencjonowanie wód opadowych z dopuszczeniem odprowadzania ich z dróg i ciągów pieszo-rowerowych do kanalizacji deszczowej. Zakazano zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na działce budowlanej w sposób zmieniający stosunki wodne na sąsiednich działkach budowlanych. Dopuszczono wykorzystanie wód opadowych i roztopowych na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe. Nakazano podczyszczenie wód opadowych i roztopowych pochodzących z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych oraz ujęcie ich w szczelne, otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne przed ich odprowadzeniem do ziemi lub do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z wymogami przepisów odrębnych dotyczących gospodarki wodami. Ponadto dopuszczono lokalizację zbiorników retencyjnych na terenach zieleni izolacyjnej oraz zieleni urządzonej.

Usytuowanie obszaru opracowania w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług i terenów komunikacyjnych sprawia, iż ustalenia planu pozwalają stworzyć dla niej pewnego rodzaju uzupełnienie, przy zachowaniu spójności funkcjonalnej. Dodatkowym atutem jest wskazanie do zachowania części terenów zieleni istniejącej, co usankcjonowano w projekcie planu poprzez przeznaczenie ich pod zielenią urządzonej, zielenią naturalną, a także lasy. Wszystkie te zapisy przyczyniają się do możliwie najskuteczniejszej ochrony środowiska, jednocześnie pozwalając na sukcesywny rozwój miasta. Ponadto, korzystny z punktu widzenia środowiska przyrodniczego Miasta Płocka jest przede wszystkim fakt, że opracowywany projekt planu ułożony jest w terenie nie odznaczającym się szczególnie cennymi uwarunkowaniami pod względem bioróżnorodności – brak obszarów Natura 2000, pomników przyrody, zgrupowań roślinności wysokiej.

3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem są obecnie częściowo zainwestowane. Obecny stan obszaru można scharakteryzować jako przestrzeń, na której zabudowa kształtuje się w sposób rozproszony, tj. lokalizowana jest głównie wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych – ulic: Ciechomickiej, Góry, Browarnej i Kasztelańskiej. Plan dopuszcza nową zabudowę o funkcjach mieszkaniowej oraz usługowej, w bliskim sąsiedztwie już istniejącej zabudowy mieszkaniowej, a także w bezpośrednim sąsiedztwie dróg, w tym głównego ciągu komunikacyjnego przecinającego obszar opracowania, czyli drogi krajowej Nr 60. Zainwestowanie obszaru o tak dużej powierzchni (134 ha) spowoduje zmniejszenie udziału powierzchni biologicznie czynnej, a tym samym w sporym stopniu ograniczy przepuszczalność gleb. To samo dotyczy budowy nowych, utwardzonych dróg, mających na celu uporządkowanie systemu komunikacyjnego tego fragmentu terenu i powiązanie obszaru z pozostałą częścią miasta, zapewniając tym samym sprawną i efektywną obsługę komunikacyjną przyszłych inwestycji. Przekształcenia rzeźby terenu w wyniku prowadzonych prac ziemnych przygotowujących tereny pod lokalizację nowej zabudowy będą trwałe lecz umiarkowane pod względem intensywności, głównie dotyczące prac budowlanych, które mogą stanowić zagrożenie zanieczyszczenia gleby substancjami szkodliwymi (zwłaszcza podczas fazy realizacyjnej). Przez wzgląd na fakt, iż obszar opracowania stanowi niewielki fragment w odniesieniu do powierzchni całego miasta, negatywne oddziaływanie na powierzchnię ziemi będzie miało wyłącznie charakter lokalny i nie wpłynie na znaczne pogorszenie warunków glebowych. W celu minimalizacji niepożądanych skutków realizacji założeń planu, w przypadku każdego z przeznaczeń ustalonych dla poszczególnych terenów zastosowano zapisy zabezpieczające odpowiednio dostosowany do funkcji minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej. Dużym plusem będzie w tym przypadku zachowanie części terenów stanowiących obecnie zieleń na przedmiotowym obszarze, co poniekąd zrównoważy ewentualne oddziaływanie na powierzchnię ziemi i pozwoli zabezpieczyć obszary odznaczające się wyższym stopniem bioróżnorodności.

Prognozuje się umiarkowany wpływ ustaleń planu na gleby i powierzchnię ziemi, jednakże wpływ ten będzie jednocześnie możliwie maksymalnie ograniczony poprzez realizację ustaleń planu.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Obecnie na obszar opracowania składają się tereny częściowo zagospodarowane. Istotną kwestią jest zatem realizacja systemu odprowadzania wód opadowych, w przypadku powstawania nowej zabudowy (w przypadku analizowanego planu mieszkaniowej i usługowej). W tym wypadku plan uwzględnia to zagrożenie, stosując odpowiednie zapisy przewidujące ujęcie w przyszłości w system kanalizacji deszczowej i sanitarnej. Zabudowa i zabetonowanie dość dużego fragmentu terenu będą prowadziły do ograniczenia zasilania wód gruntowych i mogą zwiększyć przepływ w okolicznych ciekach, co może stworzyć potencjalne zagrożenie w przypadku wystąpienia opadów nawałnych. Ustalenia planu co prawda zobowiązują do retencjonowania czystych wód opadowych, ale stwarzają możliwość ich gromadzenia, ale także do naturalnego ich wsiąkania w podłoże dzięki określonej minimalnej powierzchni działki biologicznie czynnej, która docelowo uchroni grunt przed nadmiernym przesuszaniem i poprawi bilans wód gruntowych. Pozytywne znaczenie będzie w tym przypadku miało wprowadzenie stref ekotonowych od rowów i zbiorników wodnych, w których nakazuje się zachowanie istniejących rowów i zbiorników wodnych, a także istniejącej zieleni wysokiej, dopuszcza się uzupełnienie i wymianę drzewostanu, przy jednoczesnym zakazie realizacji budynków. Ponadto, w obrębie ww. stref określono minimalny poziom urządzenia terenu biologicznie czynnego na poziomie 80%. Prowadzenie działalności o charakterze usługowym w związku z planowanym zagospodarowaniem stwarza również ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, jednak stosowanie się do zapisów planu uwzględniających kwestię odprowadzania ścieków sanitarnych powinno w znacznym stopniu zapobiec negatywnym konsekwencjom procesów przemysłowych.

Na obszarze planu nie powinno dochodzić do przenikania zanieczyszczeń do występujących w obszarze gminy wód podziemnych. Mogą wystąpić nieznaczne zanieczyszczenia wód w obrębie terenu, na którym dopuszczono działalność usługową. Stosowanie ustaleń planu oraz przepisów odrębnych będzie skutkowało neutralizacją lub ograniczeniem uciążliwości powstających w granicach obszaru.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło w oparciu o sieć ciepłowniczą lub indywidualne źródła ciepła. Ponadto ustalenia planu dopuszczają możliwość lokalizacji urządzeń fotowoltaicznych. Planowana realizacja terenów zabudowy może powodować wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery, wynikający z indywidualnych źródeł ciepła,

jednakże dopuszcza także ujęcie w system ciepłowniczy. Z uwagi na samą lokalizację obszaru planu, zakłada się występowanie korytarzy umożliwiających przewietrzanie oraz sporego udziału zieleni wynikającego z przeznaczenia części terenów pod zielen naturalną, zielen urządzonej oraz zabezpieczenia części terenów lasów. Na obszarze opracowania nie przewidziano terenów charakteryzujących się wysoką intensywnością zabudowy – są to w większości przestrzenie otwarte, pozbawione gęstej zabudowy oraz o określonej w tekście planu minimalnej powierzchni biologicznie czynnej. Należy jednak zwrócić uwagę na tereny usług, w obrębie których może wystąpić zwiększona emisja zanieczyszczeń związana z charakterem prowadzonej działalności, co w efekcie będzie skutkowało pogorszeniem jakości powietrza. Należy zatem spodziewać się powstawania zwiększonej kumulacji zanieczyszczeń, w porównaniu do stanu obecnego, kiedy analizowany obszar jest w dużej mierze niezainwestowany.

Prognozuje się umiarkowany wpływ na jakość powietrza ustaleń projektu planu. Ustalenia planu umożliwiają jednak podjęcie działań, które przyczynią się do ograniczenia emisji zanieczyszczeń, a tym samym negatywnego oddziaływania na środowisko.

Wpływ na klimat akustyczny

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania przebiega droga krajowa Nr 60, będąca istotnym szlakiem komunikacyjnym w kontekście funkcjonowania całego miasta, a także regionu. Jej obecność generuje wzmożony ruch pojazdów samochodowych, odpowiadający za wyższy poziom hałasu na terenach zlokalizowanych w najbliższej odległości. Sam obszar opracowania wskazujący nowe tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej, będzie pośrednio generował zwiększony ruch samochodowy w obrębie projektowanych, a także pobliskich dróg – w fazie prac budowlanych poprzez maszyny budowlane, a następnie poprzez eksploatację infrastruktury komunikacyjnej, mającej stworzyć w przyszłości uporządkowany system obsługi komunikacyjnej. Obszar opracowania – w skali całego miasta – stanowi stosunkowo nieduży wycinek terenu, w związku z czym nie należy spodziewać się szczególnie dużej zmiany w tym aspekcie. Z pewnością można ten efekt ograniczyć poprzez modernizację nawierzchni dróg dojazdowych oraz wewnętrznych. Podnosząc bowiem ich jakość, można znacząco ograniczyć generowany hałas, a także zapobiec konieczności wykonywania dodatkowych prac remontowych w przyszłości. Same tereny o funkcji usługowej znajdują się stosunkowo blisko nowo powstającej oraz istniejącej już od pewnego czasu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednak ze względu na skalę planowanych inwestycji należy zakładać, iż ewentualne zanieczyszczenie hałasem w wyniku

prowadzonej działalności będzie niewielkie, a ze względu na lokalny charakter nie spowoduje znaczących uciążliwości względem obecnych i przyszłych mieszkańców.

Projektowane tereny zabudowy usługowej, a także projektowane ciągi komunikacyjne oraz ruch samochodowy z nimi związany przyczynią się do pogorszenia klimatu akustycznego w okolicy, aczkolwiek uciążliwość generowana przez tereny przeznaczone pod zainwestowanie oraz infrastrukturę komunikacyjną może osiągnąć co najwyżej stopień umiarkowany.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy oraz obszary chronione, w tym Natura 2000

W granicach planu brak jest istniejących oraz projektowanych obszarów sieci Natura 2000. Obszar opracowania znajduje się natomiast w zasięgu Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, jednakże w związku z tym faktem plan miejscowy ustala granice i sposób zagospodarowania terenu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Wprowadzenie zabudowy na pozostałe, dotychczas niezainwestowane tereny, nie będzie wymagało pozbywania się roślinności, ponieważ w miejscach tych brak jest zbiorowisk odznaczających się szczególnie cenną wartością przyrodniczą, np. wysokich drzew. Dominuje głównie roślinność niska, przydomowa, a także charakterystyczna dla gruntów rolnych. Atutem będzie zachowanie odpowiedniego odsetka powierzchni biologicznie czynnej (co stanowi ustalenie mpzp). Gatunki zwierząt, które zasiedlają obecnie tereny rolnicze, a wskutek realizacji ustaleń planu miejscowego będą stopniowo przekształcane, spowoduje ich zanik. Nastąpi to poprzez pozbawienie ich odpowiednich warunków bytowania, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Warto jednak podkreślić, iż projektowane w planie utrzymanie przeznaczenia określonych fragmentów terenu pod zieleń naturalną, urządzoną i lasy (zabezpieczenie stanu istniejącego) w pewnym stopniu będzie rekompensować przekształcenie innych siedlisk. W związku z tym, szkody poniesione przez środowisko naturalne w wyniku częściowej likwidacji istniejącej flory i fauny zostaną ograniczone do minimum, a ich skala ze względu na wielkość obszaru opracowania będzie stosunkowo niewielka.

Prognozuje się nieznaczne oddziaływanie części terenów objętych planem miejscowym na świat zwierzęcy i roślinny oraz różnorodność biologiczną.

Wpływ na klimat lokalny

Projektowana zabudowa może powodować umiarkowany wpływ na klimat lokalny, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Projektowana zabudowa ma docelowo pełnić funkcje mieszkaniowe oraz usługowe, więc z uwagi na dość zwarty charakter może potencjalnie ograniczyć przewietrzanie i tym samym prowadzić do rozwoju wyspy ciepła w skali lokalnej. W tej kwestii zapobiegawczo zadziała wydzielenie terenów zieleni urządzonej, zieleni naturalnej oraz lasów w sąsiedztwie terenów przeznaczonych pod przyszłe zainwestowanie.

Prognozuje się nieznaczny wpływ na klimat lokalny.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Plan wprowadza ustalenia w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, wprowadzając ograniczenia w zakresie skali zabudowy, tj. ograniczając wysokość i kształtując charakter budynków, a także wygląd elewacji oraz kolorystykę i kształt dachów. Lokalizacja zabudowy mieszkaniowej i usługowej na obszarze do tej pory częściowo zainwestowanym, zlokalizowanym w sąsiedztwie zabudowy o podobnych funkcjach będzie miała nieznaczny wpływ na lokalny krajobraz, w porównaniu ze stanem obecnym.

Na terenie planu zlokalizowane są stanowiska archeologiczne, jednakże zapisy zawarte w projekcie ustalają kwestie ich ochrony na podstawie przepisów odrębnych.

Prognozuje się nieznaczny wpływ ustaleń planu na lokalny krajobraz.

Wpływ na zdrowie i życie ludzi

Obszar planu obecnie stanowią tereny częściowo zainwestowane, natomiast planowany rozwój zabudowy spowoduje potencjalnie umiarkowane, lokalne oddziaływania związane m.in. z emisją zanieczyszczeń powietrza, emisją hałasu czy ograniczeniem powierzchni otwartych. Może to przyczynić się do pogorszenia warunków bytowych mieszkańców pobliskich terenów, na których już obecnie zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, a w przyszłości z pewnością nastąpi jej rozrost. Należy jednak zwrócić uwagę na działania takie jak zachowanie terenów zieleni, które pomogą w pewnym stopniu ograniczyć negatywne skutki rozwoju zabudowy i pozwolą okolicznym mieszkańcom gminy prowadzić spokojne i pozbawione uciążliwości życie.

Prognozuje się umiarkowany wpływ planowanego zainwestowania terenu na zdrowie i życie ludzi.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i ekonomicznego miasta. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie miasta i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu obejmują ochronę terenów istotnych przyrodniczo i zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach projektu planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju miasta.

W ustaleniach planu zawarto rozwiązania korzystne dla ograniczenia negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na środowisko przyrodnicze i na ludzi, określając maksymalną wysokość zabudowy oraz uwzględniając powierzchnię biologicznie czynną. Niewątpliwie ograniczenia można wprowadzić także niezależnie od ustaleń planu na etapie realizacji inwestycji i wykraczających poza obszar opracowania. Mogą to być na przykład:

- remont nawierzchni sąsiadujących dróg z gruntowych na bitumiczne,
- ograniczenie oddziaływania akustycznego zapewnione poprzez zawężenie czasu pracy do pory dziennej oraz stałą kontrolę sprzętu i utrzymywanie go w dobrym stanie technicznym,
- ograniczenie odcieków substancji ropopochodnych z maszyn budowlanych do gruntu poprzez stałą konserwację i monitoring (przed pracą i po pracy, ze szczególnym zwróceniem uwagi na układy paliwowe). Dodatkowo, umiejscowienie bazy sprzętu na zabezpieczonym i odpowiednio przygotowanym na ten cel gruncie.

Za alternatywne rozwiązanie z pewnością można uznać także brak realizacji planu, co jednak jest sprzeczne z rozwojem miasta i potrzebami zgłaszanymi przez jego władarzy oraz mieszkańców. Biorąc pod uwagę aspekty środowiskowe, obszar opracowania planu miejscowego jest w całości położony na terenie miasta, charakteryzującym się znacznym stopniem urbanizacji. W związku z powyższym nie istnieje bezpośrednie zagrożenie wystąpieniem niekorzystnych skutków realizacji jego ustaleń względem poszczególnych

komponentów przyrodniczych składających się na ekosystem Płocka. Pozostawienie dotychczasowego przeznaczenia terenu będzie wiązało się niejako z zaprzepaszczeniem jego niewątpliwego potencjału i rezygnacją z wielu korzyści, które stanowić będą następstwa jego wdrożenia – zarówno w kontekście rozwoju najbliższej okolicy, jak i całego miasta. Brak odpowiedniego zagospodarowania rzeczonych terenów, szczególnie w kwestii konieczności wyznaczenia spójnego systemu komunikacyjnego, pozbawi miasto możliwości efektywnego zarządzania nimi, co stanowić będzie zaprzeczenie współczesnej definicji planowania przestrzennego. Z drugiej strony – należy spodziewać się, iż obszar o tak dużym potencjale rozwojowym, szczególnie pod względem zapotrzebowania na mieszkalnictwo czy obiekty usługowe, będzie mimo wszystko podlegał stopniowej urbanizacji. Wdrożenie planu miejscowego pozwoli zatem na zachowanie harmonii i wypracowanie optymalnych rozwiązań w kwestii układu urbanistycznego, adaptacji do zmian klimatu czy też wykorzystania potencjału terenów inwestycyjnych. Wszystkie te czynniki ostatecznie przełożą się na kontrolowany rozwój miasta i polepszenie warunków bytowych jego mieszkańców, unikając niepożądanego oddziaływania.

VI. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ładów przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad. 1. W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość działalności prowadzonej w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad.2. Zakres realizacji ustaleń mpzp powinien obejmować okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Proponuje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocena zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- ocena warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywana raz na 4 lata,

- w zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do gminy.

Pełna analiza skutków realizacji postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinna uwzględniać zachodzące zmiany ilościowe oraz jakościowe. Badaniu jakości środowiska przyrodniczego służy regularny monitoring poszczególnych jego komponentów. Analiza porównawcza wyników przeprowadzonych w ramach monitoringu pomiarów i obserwacji powinna być podstawową metodą analizy skutków realizacji ustaleń planu. Do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska. Sposoby prowadzenia pomiarów oraz ich częstotliwość określają dla poszczególnych elementów środowiska przepisy odrębne.

VII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodny jest z zapisami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego i Audytu krajobrazowego województwa mazowieckiego oraz z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka.

Dla projektu planu istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Wstępny Projekt Narodowego Planu Rozwoju 2007 – 2015,
- Krajową Strategię Rozwoju Regionalnego 2030,
- Dyrektywy Unii Europejskiej:
 1. 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 2. Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
 3. Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 4. Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
 5. Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącymi podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe przyjęte przez stronę polską, m. in.:

- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych z 1971 r. ratyfikowana przez Polskę w 1978 r. Celem konwencji jest ochrona i zrównoważone

użytkowanie wszystkich mokradeł poprzez działania na szczeblu krajowym i lokalnym oraz współpraca międzynarodowa;

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza ratyfikowana przez Polskę w 1985 r. Celem strategicznym jest ochrona ludzi i środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza przez ograniczenie emisji i zapobieganie zanieczyszczeniom, w tym transgranicznemu zanieczyszczeniu powietrza na dalekie odległości;
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych ratyfikowana przez Polskę w 1996 r. Szczególny nacisk położono tu na ochronę gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to zagrożone i ginące gatunki wędrowne;
- Konwencja z Rio de Janeiro o ochronie różnorodności biologicznej podpisana w 1993 r., ratyfikowana przez Polskę w 1996 r. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za utrzymanie swojej różnorodności biologicznej oraz zrównoważone wykorzystanie swoich zasobów biologicznych. Celem konwencji jest ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie elementów różnorodności biologicznej. Jedną z metod ochrony jest ochrona in-situ – w miejscu naturalnego występowania danego elementu np. ustanawiając obszary chronione, na których muszą być podjęte działania w celu ochrony różnorodności biologicznej;
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatycznych z Kioto. Protokół z Kioto precyzował zadania stron Konwencji, w tym Polski, w zakresie ograniczenia antropogenicznych oddziaływań na klimat Ziemi, w szczególności zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych;
- Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r., której celem jest osiągnięcie dobrego stanu wód do 2015 r.

Ponadto cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- „Polityka ekologiczna państwa 2030”, która ma zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne Polski oraz wysoką jakość życia mieszkańców. Wskazuje cele główne i cele szczegółowe, które mają być realizowane przez projekty strategiczne oraz wiele zadań konkretyzujących działania wskazane w SOR.

Dokument ten wskazuje główne kierunki interwencji i zastąpi wcześniejszy dokument.

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak „Program Ochrony Środowiska dla Województwa Mazowieckiego do 2030 roku”. Dodatkowo należy podkreślić, iż w ramach Audytu krajobrazowego województwa mazowieckiego na obszarze opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wyznaczono krajobrazów priorytetowych.

VIII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć niepożądane oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy przeznaczeń terenów ze względu na stopień oddziaływania na środowisko, które opisano w niniejszym tekście.

- Grupa 1 – ZL – teren lasu; ZI – teren zieleni izolacyjnej; ZP – teren zieleni urządzonej.
- Grupa 2 – MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MNS – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej; KDD – teren drogi publicznej klasy dojazdowej; KDW – teren drogi wewnętrznej;
- Grupa 3 – MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej; U – teren zabudowy usługowej; UE – teren usług edukacji; KDGP – teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego; KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej; KDL – teren drogi publicznej klasy lokalnej;

2. Prognoza skutków wpływu zmiany ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w odniesieniu do wydzielonych grup. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

Grupa 1:

Tereny zaliczone do grupy 1. będą miały **pozytywne oddziaływanie na środowisko**. Pozostawienie i zabezpieczenie w planie istniejących terenów lasów i zieleni urządzonej będzie stanowić rekompensatę względem pozostałych terenów, których realizacja w pewnym stopniu wpłynie na warunki środowiskowe obszaru, takie jak: jakość powietrza, klimat akustyczny, bioróżnorodność czy też walory krajobrazowe i postrzeganie przestrzeni pod kątem wizualnym.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można zatem ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – korzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – stałe lub okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – lokalne.

Grupa 2:

Tereny zaliczone do grupy 2. będą miały **nieznaczące negatywne oddziaływanie na środowisko**, poprzez możliwe zagrożenie dla środowiska wodno-gruntowego z jednej strony podczas prac budowlanych. Należy liczyć się z wystąpieniem ingerencji w obecny stan środowiska naturalnego, poprzez częściowe ograniczenie przepuszczalności gleb. Planowana zabudowa nie będzie jednak charakteryzowała się wysokim stopniem intensywności. Co prawda może ona tworzyć niewielkie, punktowe źródła zanieczyszczeń, lecz będą one związane głównie z emisją niską. Hałas płynący z zabudowy, powinien zamknąć się w granicach tych terenów i występować jedynie lokalnie oraz okresowo. Biorąc jednak pod uwagę wielkość obszaru objętego zmianami, istnieje możliwość ograniczenia lub nawet całkowitej eliminacji większości negatywnych skutków tego typu zagospodarowania. Ostatecznie należy ocenić wpływ na środowisko tej formy zagospodarowania jako niewielki.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można zatem ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru - niepożądane,
- pod względem intensywności przekształceń - nieznaczące,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania - bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania - długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania - stałe lub okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego - lokalne,

pod względem trwałości oddziaływania - nieodwracalne i częściowo odwracalne.

Grupa 3:

Tereny zaliczone do grupy 3. będą miały *umiarkowanie negatywne oddziaływanie na środowisko*. Przede wszystkim będą źródłem podwyższonego hałasu generowanego przez ruch komunikacyjny oraz prowadzoną działalność o charakterze usługowym, mogący wykraczać poza granice tych terenów. Należy jednak zaznaczyć, iż planowana działalność zdecydowanie nie należy do inwestycji o wysokim stopniu uciążliwości, dlatego ewentualne oddziaływanie będzie na szerszą skalę nieodczuwalne. Poza tym ograniczają one przepuszczalność gleb i umożliwiają spływ powierzchniowy substancji ropopochodnych do gruntu z pojazdów. Dodatkowo będą źródłem emisji niskiej ze spalin wynikających ze zwiększenia intensywności ruchu samochodowego. Biorąc jednak pod uwagę rangę tych dróg w całym systemie komunikacyjnym gminy, nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania płynącego z tego zagospodarowania.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można zatem ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru - niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń - zauważalne lub duże,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania - bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania działania - długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania - stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego - lokalne,
- pod względem trwałości oddziaływania - nieodwracalne i częściowo odwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała umiarkowany wpływ na zmiany środowiska poza obszarem MPZP. Rozwój zabudowy o charakterze mieszkaniowym oraz usługowym, który będzie odbywał się na terenie dotychczas niezainwestowanym równoważy fakt, iż obszar opracowania zlokalizowany jest w otoczeniu sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej oraz ciągów komunikacyjnych. Planowane zagospodarowanie ww. terenu wiąże się zatem z naturalnym rozwojem jednostki urbanistycznej i jest podyktowany bieżącymi potrzebami jego użytkowników.

Ewentualne oddziaływanie poza obszarem planu może wiązać się z niską emisją z nowej zabudowy, w szczególności tej o charakterze usługowym, jednakże będzie ono nieznaczące i nie powinno pogorszyć w sposób znaczący parametrów poza granicami planu.

Lokalizacja paneli fotowoltaicznych może potencjalnie negatywnie oddziaływać np. na gatunki ptaków, w związku z czym nie można wykluczyć niepożądanego wpływu na środowisko. Nieznacznie zwiększy się generowanie odpadów i wzrost produkcji ścieków, lecz to oddziaływanie będzie możliwe do identyfikacji w punktach odbioru. MPZP pośrednio wpłynie na zwiększenie ruchu na drogach dojazdowych do planowanych inwestycji, co potencjalnie wpłynie także na zwiększenie poziomu zanieczyszczenia hałasem, również w obrębie działek zlokalizowanych poza obszarem objętym planem. Niemniej jednak plan zawiera szereg regulacji pozwalających znacząco ograniczyć negatywne oddziaływanie na środowisko, w związku z czym brak jego realizacji sprawi, iż rozwój przedmiotowego obszaru będzie znacznie bardziej szkodliwy dla warunków panujących na terenach sąsiednich.

Biorąc pod uwagę wszystko co powyższe można zatem stwierdzić, iż plan w prawidłowy sposób zabezpiecza tereny zlokalizowane poza obszarem opracowania przed negatywnym oddziaływaniem, co powinno zostać wsparte również przez przepisy odrębne.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem prawa miejscowego umożliwiającym kontrolowany i zrównoważony rozwój gminy oraz jej poszczególnych jednostek urbanistycznych. Obszar objęty planem wykazuje szczególne predyspozycje dla inwestycji na cele usługowe, jak również rozwoju zabudowy mieszkaniowej. Zostało to wykazane również w dokumencie strategicznym, jakim jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka.

Lokalizacja ta jest także korzystna z punktu widzenia środowiska. Na obszarze objętym przedmiotowym projektem planu miejscowego nie wskazano szczególnie cennych przyrodniczo zbiorowisk roślinnych, nie odnotowano także występowania w tym miejscu rzadkich gatunków czy chronionych przedstawicieli fauny, dla których postęp urbanizacji mógłby okazać się negatywny w skutkach. Jako że obszar opracowania w całości znajduje się w granicach miasta Płocka, środowisko naturalne zostało już w dużym stopniu poddane zabiegom o charakterze antropogenicznym. Dalsze przekształcenia zatem będą kontynuacją podejmowanych już wcześniej działań. Rozwój jednostek urbanistycznych wiąże się ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, czy też innym negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Należy zatem właściwie ważyć interes gminny/społeczny z ochroną przyrody. Płock jest miastem rozwijającym się w szczególności pod względem gospodarczym, a jednocześnie posiadającym wyjątkowo cenne przyrodniczo obszary (zwłaszcza obszary Natura 2000). W związku z powyższym przyrost terenów zabudowanych

przeznaczonych pod funkcje mieszkaniowe i usługowe jest wynikiem rosnącego zapotrzebowania i posiadanej rezerwy terenowej.

W przypadku zaniechania realizacji planu, będącego także odpowiedzią na zgłaszane potrzeby, zmianie może ulec jedynie lokalizacja inwestycji, przez co potencjalnie może się ona stać mniej korzystna dla środowiska. Brak realizacji ustaleń planu na tym obszarze spowoduje zatem utratę szansy na rozwój terenu pod kątem bieżących potrzeb jego użytkowników. Ze względu na tendencje dotyczące urbanizacji polskich miast, a także uwarunkowania i szanse rozwojowe samego Płocka niezaprzeczalnym jest, iż obszar objęty projektem planu miejscowego będzie sukcesywnie zabudowywany. Bez odpowiednich ustaleń i zapisów ograniczających szkodliwe praktyki, które to zapisy zawarto w przedmiotowym projekcie, odbywać się to będzie w oderwaniu od ogólnie przyjętych norm architektoniczno-urbanistycznych. Brak regulacji w tym zakresie będzie szkodliwy nie tylko dla mieszkańców miasta, ale także środowiska przyrodniczego, na co należy zwrócić szczególną uwagę chociażby w kontekście postępujących zmian klimatycznych. Zabudowa realizowana w sposób przypadkowy i chaotyczny będzie skutkować likwidacją znacznej części terenów zieleni i elementów przyrody występującej na przedmiotowym obszarze, które dzięki ustaleniom planu zostaną zabezpieczone. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka zakłada zainwestowanie większej powierzchni terenów na obszarze opracowania, co czyni realizację przedmiotowego planu miejscowego zdecydowanie korzystniejszym pod względem środowiskowym. Ponadto wdrożenie planu stanowi gwarancję przeprowadzenia procesów urbanizacyjnych w sposób kontrolowany, harmonijny, zgodny z ładem przestrzennym i pozbawiony szkodliwego oddziaływania na elementy środowiska przyrodniczego.

5. Oddziaływanie transgraniczne

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, z rozdziału 3, działu VI, dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów, opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego. Jest to bezpośrednio związane z faktem, że miasto Płock znajduje się w województwie mazowieckim, zlokalizowanym w centralnej części Polski, w odległości ok. 200-250 km od najbliższej granicy państwa. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż w skali kraju obszar

opracowywanego planu miejscowego jest na tyle niewielki, że nawet w przypadku, gdyby dystans pomiędzy którymś z sąsiednich państw byłby mniejszy, nie istniałoby zagrożenie związane z potencjalnym oddziaływaniem transgranicznym jego ustaleń.

.

IX. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń planu. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami zmiany planu miejscowego.

Teren będący przedmiotem opracowania zlokalizowany jest w lewobrzeżnej części Miasta Płocka, wzdłuż jego południowej granicy i obejmuje, między innymi, obszary zabudowy mieszkaniowej osiedla Ciechomice oraz w niewielkiej części osiedla Góry. Obszar opracowania objęty projektem planu miejscowego obejmuje fragment miasta, o łącznej powierzchni około 134 ha. W jego obrębie wyznaczono trzynaście przeznaczeń terenów: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, teren usług, teren usług edukacji, teren drogi głównej ruchu przyspieszonego, teren drogi głównej, teren drogi zbiorczej, teren drogi lokalnej, teren drogi dojazdowej, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren komunikacji pieszo-rowerowej, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren zieleni urządzonej.

Celem stworzenia projektu była przede wszystkim konieczność wyznaczenia układu komunikacyjnego, będącego w stanie zagwarantować obsługę całego terenu. Proponowane rozwiązania projektowe uwzględniają przede wszystkim rozwój funkcji mieszkaniowej, rozwój funkcji usługowej, w tym wzdłuż głównych dróg publicznych – zgodnie z granicami ustalonymi w studium, wyznaczenie docelowego układu komunikacyjnego umożliwiającego obsługę terenów przeznaczonych pod zabudowę, a także wyznaczenie obszarów przeznaczonych do retencjonowania wód opadowych i roztopowych.

Plan wypełnia dyspozycje ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym formułując, w aspekcie ładu przestrzennego, parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zasady zagospodarowania terenu. Ustalenia planu zawierają rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania potencjalnych inwestycji na tym terenie.

W niniejszej prognozie wyodrębniono trzy grupy terenów o pozytywnym, nieznacznie negatywnym, a także umiarkowanie negatywnym wpływie ustaleń projektu mpzp na środowisko przyrodnicze.

Usytuowanie obszaru opracowania w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług i terenów komunikacyjnych sprawia, iż ustalenia planu pozwalają stworzyć dla niej pewnego rodzaju uzupełnienie, przy zachowaniu spójności funkcjonalnej. Dodatkowym atutem jest określenie przeznaczenia pod zieleni urządzoną, zieleni naturalną, a także lasy. Wszystkie te zapisy przyczyniają się do możliwie najskuteczniejszej ochrony środowiska, jednocześnie pozwalając na sukcesywny rozwój miasta.

Wrocław, 31.07.2024 r.

(miejscowość, data)

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.), w związku z art. 74a ust. 2 ww. ustawy oświadczam, że:

☐ ukończyłam/-lem*, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych

☒ ukończyłam/-lem*, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brałam/-em* udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma/-my* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis autora prognozy oddziaływania na środowisko,
a w przypadku zespołu autorów - kierującego tym
zespołem)

*niewłaściwe skreślić